

کابینه در راه پارلمان و پارلمان در کرسی آزمون

یوسف مهر آیین

پس از سه ماه انتظار سر انجام روز دوشنبه هفته گذشته حکومت وحدت ملی نام ۲۵ نامزد وزیرش را اعلام کرد.

اکنون لیست این نامزد وزیران به شعول نامزدان ریاست عمومی امنیت ملی و ریاست بانک مرکزی به ولسی جرگه فرستاده شده است. تساهل نامزدان مجلس در رابطه به آن کار کنند.

به همین ترتیب مجلس نمایندگان نیز کارشان را روی بررسی اسناد تحصیلی و سوانح افراد معرفی شده آغاز کرده اند، و قرار است در روز سه شنبه رئیس جمهور غنی به طور رسمی اعضای کابینه پیشنهادی اش را به ولسی جرگه معرفی کند.

در جمع افرادی که از سوی رئیس جمهور و رئیس اجرائیه معرفی شده اند، شخصیت های از اقوام و گروه های مختلف اجتماعی به نظر می رسند.

در عین حال اما اعتراضات نیز وجود دارد که گویا در لیست اعضای کابینه پیشنهادی، شایسته سالاری و عدالت اجتماعی رعایت نشده است.

یکی از اعتراضات که بیشتر از سوی جوانان و تحصیل کردگان مطرح می گردد این است که در گزینش وزرای پیشنهادی بیشتر از گرایش و سلیقه های شخصی استفاده شده است نه آن طوری که از سوی مردم انتظار می رفت.

به همین شکل برخی از گروه ها و افشار اجتماعی نسبت به شغری از وزاری پیشنهادی اعتراض داشته و از این که آنان از آدرس آن ها معرفی شده است شدیداً ناراحت به نظر می رسند.

این اعتراضات که بیشتر در رسانه ها و شبکه های اجتماعی بازتاب یافته است در آن به نحوی ادعای شده است که تعدادی از افرادی

سرمقاله از بازی های سیاسی تا مشکلات واقعی

حقیق الله زکی

اگر وضعیت دولت و مردم در افغانستان به صورت جداگانه به بررسی گرفته شود، دو صفحه کاملاً متفاوت و متضادی از زندگی در افغانستان را به نمایش می گذارد. اگر این اختلاف ها و تفاوت ها به نمایش گذاشته شود، شاید تصور نتوانیم که این افراد در یک جغرافیا زیست و زندگی می کنند. یک طرف هر آنچه بخوای و وسایل لوکس و تجملی، زندگی با پیشرفته ترین امکانات روز، افسرادی که با سطح بالایی از اطمینان لحظه هایش را با رفاه و آرامش سپری می کنند. طرف دیگر مردمان بی نهایت مظلوم، ضعیف، درمانده، فقیر و خسته ای که از لباس کهنه و چین و چروک چهره شان می توان به غم عمیق سالیان سخت عمرشان پی برد.

طیف اول با سلطه ای که از طریق دسترسی به ابزارهای سیاسی و نظامی پیدا کرده اند، همواره تلاش می کنند، تا تمام فرصت ها و امتیازهای ملی را برای تمام اعضای فامیل شان اختصاص دهند و از این راه حفظ جایگاه سیاسی و اجتماعی شان را نسل اندر نسل تضمین نمایند.

پسرای این طبقه، نیازمندی های اولیه و ضروری چون غذا، لباس، مسکن، تغذیه، تعلیم و معیت، معنا و مفهوم خود را از دست داده است، زیرا همه چیز را بدون کمترین تلاش به دست می آورند.

طیف دوم اما تمام کوشش شان این است که خود و اولادهای شان را از گرسنگی مطلق نجات دهند، برای اینها صرف زنده ماندن بزرگترین آرزویی است که می خواهند از آن بهره مند شوند. اینها از همه چیز محروم می باشند و به حقوق اساسی شان نیز دسترسی ندارند. دولت در راستای تأمین نیازمندی های اولیه این طبقه توجهی نکرده است. چرا که دولت ها در افغانستان از دل اجتماعات مردمی بر نیامده است. دولت ها طبقه جدا بافته ای است که ماهرانه رهبری و مدیریت مردم و کشور را به دست می گیرد. اعتماد میان مردم و دولت در افغانستان هیچگاه شکل واقعی و دوامدار به خود نگرفته است. اگر زمانی اندک اعتماد و خوشبینی شکل می گیرد: در اثر بزرجمعی ها و سهل انگاری های دولت به زودی از بین می رود.

آزادی، برابری و عدالت هنوز هم برای افشار و وسیع مردم یک آرمان تحقق نیافته است. مردم افغانستان به معنای واقعی کلمه مظلوم هستند: اما این مظلومیت از سوی صاحبان قدرت درک و احساس نمی شود.

در حالی که مردم از فقر، بیکاری و صدها مشکل تعلیمی، تحصیلی، صحتی، اداری و اجتماعی در رنج اند: دولت مردان شنب و روز شان به چانه زنی های سیاسی و دستپاچی به انبوه سرمایه های مادی سپری می شود. معرفی کابینه مایه امیدواری برای حل دشواری های اساسی مردم گردیده بود، ولسی با زدو بندهایی که این روزها جریان دارد، این روزنه های کوچک نیز کم کم به روی شهروندان بسته می شود.

مردم معتقداند، وقتی وضعیت وقت پسا اکثریت شهروندان افغانستان از سوی قدرتمداران احساس نشود و زمانی که صاحبان قدرت به خاطر امتیازگیری های شخصی و خانوادگی، مانع پیشرفت پیروان سیاسی شوند، دیگر امیدی نسبت به کارکرد آنها باقی نمی ماند.

در این شرایط مردم به افرادی ضرورت دارند که خیر و صلاح عمومی را بر منافع شخصی و قومی ترجیح دهند، و به وحدت، برابری و برادری اقوام و ملیت های افغانستان ایمان داشته باشند.

افرادی که بازم بر طبل امتیاز خواهی می کوبند و شهروندان کشور را به درجات مختلف طبقه بندی می کنند، نمی توانند دردهای کهنه این مردم را درمان کنند و راه حلی برای مشکلات این مردم جستجو کنند. امروز زمانی آن است که تفاوت های طبقاتی با هر نام و نشانی از میان برداشته شود و عدالت و برابری میان شهروندان برقرار شود. مردم تشنه عدالت اند: ولی نخبگان سیاسی ما اغلب نابرابری ها و خصومت ها و بی عدالتی ها را نهادینه می سازند. بی عدالتی و نابرابری همانطور که میان اقوام افغانستان قابل قبول نیست، میان افراد این کشور نیز پذیرفتنی نمی باشد. تا زمانی که برابری و عدالت میان شهروندان افغانستان به رسمیت شناخته نشود و همه در این راستا کام برنارند، با شعارهای پوچ و بی معنی حال و روز کار این مردم بهبود نخواهد یافت.

تحت بررسی قرار داده است. باین وصف، این نگرانی ها و برخی نگرانی های دیگری که در رابطه به اعضای کابینه پیشنهادی مطرح می گردد ایجاب می کند که هم حکومت و هم پارلمان نسبت به افراد معرفی شده به وزارت خانه ها جدید و صداقت بیشتری را به خرج دهند. سئوالاتی که وجود دارد باید، به آن ها پاسخ داده شود و نگرانی های که مطرح شده است هم باید مرتفع گردد.

زیرا که پاسخ دهی و ارائه توضیحات از کارکرد ها میزان رضایت مدنی و قناعت مردم از کارکردهای حکومت را بالا برده و در عین حال سبب افزایش اعتبار و اقتدار دولت در نزد مردم می گردد.

ولسی جرگه شورای ملی به عنوان خانه ملت، در این شرایط مهم، مسئولیت دارند که در بررسی ها و تصمیم گیری هایشان آن چه را که مطلوب مردم افغانستان است از این مجلس انتظار می رود که سوانح و سوابق کاری اعضای

کابینه پیشنهادی حکومت را با روحیه و رسالت ملی بررسی کرده و سپس با شنیدن دقیق طرح ها و برنامه های کاری آن ها، در خصوص تایید و یا رد صلاحیت آن ها برای رهبری وزارت خانه ها تصمیم بگیرند.

اگر اکنون ولسی جرگه شورای ملی بتواند با صداقت و وطندوستی در رابطه به نامزد وزرا تصمیم بگیرد، قطعاً که کابینه ی آینده یک کابینه ی کارا و موفق خواهد بود. اما اگر حالا نمایندگان مجلس تحت تأثیر گرایشات سیاسی و منافع شخصی قرار بگیرند و نتوانند در ساره افراد معرفی شده تصمیم بجا بگیرند، در آن صورت تنها حکومت مقصر نخواهد بود، بلکه ولسی جرگه نیز مسئول خواهد بود.

از نگاه قانون و اصول نمایندگان مجلس دارای جایگاه و مسئولیت بزرگی هستند. بر اساس قانون، نمایندگان مجلس باید مظهر اراده مردم باشند. بنسأ، اگر نتوانند درست تصمیم بگیرند در واقع به وظیفه شان عمل نکرده اند و نیز نسبت به خواست و اراده ی مردم کوتاهی کرده اند.

نمایندگان محترم مجلس باید در نظر داشته باشند که در این شرایط خواست مردم از نمایندگان بسیار بلند است. چون انتخابات طولانی و تشکیل کابینه پیشنهادی طولانی، نگرانی ها و تشویش های زیادی را برای مردم به وجود آورده است.

به همین خاطر وقتی کابینه اعلام شد به دلیل این که بر بخش بزرگ از نگرانی ها و نا اطمینن های مردم نقطه ی پایان گذاشت با استقبال گسترده مواجه گردید.

ولی دیگر هیچ کسی نمی خواهد مشکلات گذشته تکرار گردد. همه می خواهند که وضعیت آینده مشخص و روشن باشد: همبطنطور ننه اداره ی بی مدیر باشد ونه شهروندی بی سرنوشت. به همین اساس حالا به لحاظ کاری نمایندگان مجلس در کرسی که قرار گرفته اند کرسی آزمون است و مردم از آنان انتظار دارند که به اساس تعهد نمایندگی

اسلام داعش و سیاست توسل به کشتار

روح الله هاشمی

پس از اولین قربانی ورود داعش تبدیل شدند. از این رو اگر دولت برای ناپودی آن تلاش به خرج ندهد، او برای ناپودی کامل دولت تلاش خواهد کرد. نگاه تاریخی به تجربه زیسته دولت در عراق و سوریه و برخی مناطق دیگر به خوبی این مدعا را قابل فهم می کند. سرنوشت

باشد. یکی از دلایل آن فقر فرهنگی و ناتوانی دولت در تعریف حوزه های مذهبی و مرز بندی سخت فعالیت های نهادهای مذهبی است. به رغم این که مردم افغانستان بیشترین تعلق خاطر را نسبت به ارزشهای مذهبی داره، اما در تاریخ این کشور بیشترین آسیب ها نیز از ناحیه ی نشانه مذهبی صورت گرفته باشد. به رغم اتخاذ و طرح چنین استراتژی از سوی برخی از نخبه های فکری و سیاسی در کشور، مردم اما هیچ گاه نسبت به آن واکنش مثبت نشان نداده اند و این گونه کشوری که دارای بیشترین آسیب های سیاسی و اجتماعی بوده است: از شر برخورد یک نشانه مذهبی محسوری و قابل تامل زمان ورود داعش به افغانستان است. اکنون افکار عمومی کشور و رسانه ها بیشتر مصروف موضوعات انتخاباتی اند، از همین رو کمتر کسی به مسایلی نظیر ورود داعش توجه دارند. این نوع ورود در افغانستان بی پیشینه نیست. طالبان نیز در یک فضای پر التهاب و کوران رقابت ها و جنگ های داخلی وارد افغانستان گردید. پس از آن که مردم رویدادهای دهشتناک حضور آنان را در کشور دیدند، از ماهیت خشن و بی مدارای آن آگاهی کسب کردند و آن زمانی بود که دیگر برای جلوگیری از گسترش شان بسیار دیر شده بود. ورود داعش نیز با کمتر پرسمانی در سطح مقامات بلند پایه ی حکومتی مواجه شده است، این امر نشان از آن دارد که خطر مهلک و غرق کننده این گروه افراطی به عمد یا به خطا، توسط مقامات ارشد حکومتی و برخی از رسانه ها نادیده انگاشته شده است. شاید بدترین پیام ورود داعش به افغانستان کنونی ایجاد تعارضات مذهبی و ایدئولوژیکی در سطح کشور باشد. افغانستان به کشور اهل تساهل به لحاظ مذهبی شهره است. متضاد با آن چه در کشورهای همسایه و یا برخی دیگر از کشورهای اسلامی در جریان است، مذاهب مختلف و متنوع در افغانستان در کمال هم زیستی مسالمت آمیز به سر می برند. به رغم تنش های بسیار دامنه دار در این کشور، کمتر موردی را می توان یافت که درگیری ها با انگیزه و

افراطیت و یک سوپه نگری رادیکال اکنون به بزرگترین مساله جهان اسلام و دنیای غیر مسلمانان تبدیل شده است. در بزنگاه تاریخی دوران صدرن، وسعت دیدد برخی از مسلمانان مدعی درک حقیقت، به میزانی تنگ شده و تنوع آور است که تصور حتی ناممکن می نماید. اسلام اکنون به قرائت های مختلف و گاه متناقض و متعارض تبدیل شده است: روایت هایی که نه تنها غیر، بلکه نفس هویت

- ☐ صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
- ☐ مدیر مسوول: محمد رضا هویدا
- ☐ سردبیر: حقیق الله زکی
- ☐ کاربکاتوربست: خالق علی زاده
- ☐ دبیران: محمد صالحی، علی اصغر زاهدی
- ☐ مسئول وب سایت: محمد علی پورامی
- ☐ آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۷-۱۲۷

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله بیاتگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan

دبیر
Outlook
AFGHANISTAN
The Leading English Newspaper